
EVEREST

1781

tamadres.com

ADALET AĞAOĞLU

1929'da, Ankara'nın Nallihan ilçesinde doğdu. Ortaöğrenimini Ankara Kız Lisesi'nde tamamladı. Ankara Üniversitesi DTC Fakültesi'nin Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi (1950). Açılan bir sınavla Ankara Radyosu'na girdi. Kuruluşundan sonra TRT'de çeşitli görevlerde bulundu (1951-1970). TRT Radyo Dairesi Başkanlığı'ndan, kurumun özerkliğine el konulması sonucu istifa etti. Öğrencilik yıllarında başladığı yazarlığı 1970'ten sonra başka hiçbir işle paylaşmadan sürdürdü. Radyo ve sahne oyunlarını romanları, öykü, anı, deneme kitapları ve günlükleri izledi. Bu çalışmalarında toplumumuzdaki değişim ve dönüşümlere duyarlı yaklaşımlarıyla dikkat çekti. Değişimler konusunda edebiyatın yapısal durumu bakımından da arayışçı davranarak, kendine özgü anlatım biçimleri geliştirdi. Evlilik öncesi soyadı Sümer'dir.

Oyun: *Bir Piyas Yazalım* (1953, oynanmış, basılmamış); *Yaşamak* (1955-1956, radyo oyunu, yayınlanmamış, basılmamış); *Evcilik Oyunu* (1964); *Tombala* (1967); *Çatıdaki Çatlak ve Sınırlarda* (1969, iki oyun); *Üç Oyun: Bir Kabrmanın Ölümü, Çıkış, Kozalar* (1973); *Kendini Yazan Şarkı* (1976); *Çok Uzak Fazla Yakın* (1991); *Duvar Öyküsü* (1992); "*Fikrimin İnce Gülü*" –Oyun (1996); *Radyo Oyunları: Çağımızın Tellah* (2011).

Roman: *Dar Zamanlar Üçlemesi: Ölmeye Yatmak* (1973); "*Fikrimin İnce Gülü*" (1976); *Bir Düşün Gecesi* (1979); *Yazsonu* (1980); *Üç Beş Kişi* (1984); *Hayr...* (1987); *Rub Üşümesi* (1991, Oda romanı); *ROMANTİK Bir Viyana Yazı* (1993); *Dert Dinleme Uzmanı* (2014).

Öykü: *Yüksek Gerilim* (1974); *Sessizliğin İlk Sesi* (1978); *Hadi Gidelim* (1982); *Hayatı Savunma Biçimleri* (1997).

Anı-Anlatı: *Göç Temizliği* (1985, Anı-roman); *Gecce Hayatım* (Rüya-kâbus anlatıları, 1991), *Damla Damla Günler I-II, III* (2007); *Duvarların Dışında* (dokümanter, 2013); *Halim'e İtfallar* (Haziran, 2016).

Deneme: *Geçerken* (1986); *Karşılaşmalar* (1993); *Başka Karşılaşmalar* (1996); *ÖYLE Karşılaşmada BÖYLE Karşılaşmalar* (2002); *Yeni Karşılaşmalar* (2011).

Seçmeler: *Adalet AĞaoğlu, "Okurunun Yazarı"*, Hazırlayan: Sefa Kaplan (1993, 2006).

Nehir Söyleşi: *Adalet AĞaoğlu kitabı, Sen Türkiye'nin En Güzel Kazasısın*, Feridun Andaç (2001).

Mektup: *Mektuplaşmalar -Adalet AĞaoğlu ile Memet Baydur arasında mektuplaşmalar-* (2005).

Yayına Hazırlama: *Güner Sümer Toplu Eserleri I-II Cilt* (1983). Ayrıca basılı olan ve olmayan çevirileri vardır.

Ödüller: *Üç Oyun*, 1974 Türk Dil Kurumu Tiyatro Ödülü; *Yüksek Gerilim*, 1975 Sait Faik Hikâye Armağanı; *Bir Düşün Gecesi*, 1979 Sedat Simavi Vakfı Edebiyat Ödülü, 1980 Orhan Kemal Roman Armağanı, 1980 Madaralı Roman Ödülü; *Çok Uzak-Fazla Yakın*, 1992 Türkiye İş Bankası Edebiyat Büyük Ödülü (Tiyatro); *ROMANTİK Bir Viyana Yazı*, 1997 Aydın DoĖan Vakfı Roman Ödülü. 1995, Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat (Edebiyat) Büyük Ödülü. YKY, Afife Jale Tiyatro Ödülü, 2014.

Unvanlar: TÜYAP Onur Yazarı (1994), Eskişehir, Anadolu Üniversitesi Fahri Doktora Unvanı (1998), ABD OSU (Ohio State University, Humane Letters) Edebiyat Fahri Doktora Unvanı (1998).

Sempozyum: "*Adalet AĞaoğlu 85 Yaşında Sempozyumu*" (Everest Yayınları-Bilgi Üniversitesi, 2014).

ADALET AĞAOĞLU

DÜŞME KORKUSU

tamadres.com

§

Yayın No 1781
Türkçe Edebiyat 700

Düşme Korkusu
Adalet Ağaoğlu

Editör: Didem Ünal
Kapak tasarımı: Emir Tali
Sayfa tasarımı: M. Aslıhan Özçelik

© 2018, Adalet Ağaoğlu
© 2018, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.
Bu yapıtın yayın hakkı Adalet Ağaoğlu'nun temsilcisi
Telif Hakları ONK Ajans Ltd. Şti'den devralınmıştır.

1. Basım: Eylül 2018

ISBN: 978 - 605 - 185 - 295 - 9
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

DÜŞME KORKUSU

tamadres.com

İÇİNDEKİLER

YÜRÜYÜŞ.....	11
ZENGİN ADAM.....	21
KÖKTEN DEĞİŞİM.....	37
ERKEK TERZİSİ	45
ORTA SINIF.....	55
VATAN SEVGİSİ.....	67

YÜRÜYÜŞ

tamadris.com

Ragıp Ersal bir mizah yazarıdır. Güldürü fıkraları, güldürü hikâyeleri, güldürü romanları... Kitapları ellerden düşmemekte. Özellikle fıkraları kapış kapış. Yayınevi basmaya, Ragıp Ersal da yazmaya yetişememekte. Mizah yazarımız 60'lı yaşlarına gelmiştir ama tığ gibidir. Göbeksiz, gerdansız; pek yakışıklı. Bunu uzun yürüyüşlerine borçlu, kendisi hemen bütün güldürü fıkralarını yürürken yazdığını söyler. Her sabah, kahvaltıdan sonra Sarıyer-Tarabya arasındaki 2-3 kilometrelik yaya kaldırımında geniş adımlar atarak yürüyor. Yolun sonunda bir kahve var; oraya oturur, hem dinlenir, hem de bir bardak su ve sade kahve eşliğinde,

kafasında yazdıklarını önündeki kâğıtlara geçirir. El yazısı okunaklıdır.

Ragıp Ersal'ın karısı da bir yazardır: Çocuk oyunları yazmakta ve bu oyunlar Devlet ile Belediye Tiyatrolarının Çocuk Tiyatrosu bölümlerinde sahnelenmekte... Böylece halleri vakitleri yerli yerinde...

Ersal'ların çocukları yok. Evliliklerinin ilk yıllarında bir çocukları olacakken bu ters düşmüş, çocuk ölü doğmuş, bir daha da olmamış...

Mizah yazarımız yürürken yazdıklarını, eve döner dönmez eşine verir, o da güle oynaya el yazısını yazı makinesinde temize çekerek yayınevine gönderir. Kendileriyle yapılan bir söyleşide bütün bunları böylece güle güle anlatmışlardır. Ne hoş, ne anlamlı bir hayatları var, değil mi? Orası öyle de, 'hayat' denen girdili çıktılı, iyilik ve kötülüklerle dolu gidişatın, kimlere ne zaman ne yapacağı hiç belli olmamakta...

Günlerden bir gün mizah yazarımız ünlü yürüyüşlerinden birinde, hem de yaya kaldırımının en düzgün yerinde, yıldırım çarpmış gibi bir çarpmaya uğrayarak yüzükoyun yere düşer. Tuhaf bir sağduyuyla ellerini başına götürüp kendini korumuş, gözündeki gözlüğü bile düşüp kırılmamış... Kâğıdı, kitabı sımsıkı parmaklarının arasında, kalemi ise, yürüyüşlerinde gömleğinin üstüne giymeyi ihmal etmediği yeleşinin cebinde. Ger-

çekten de çok ucuz kurtulmuştur bu çarpılmaktan. Sol bacağına ayak bileğinde bir burkulma var ki, işte bu peyce ağrımakta. Kendisine yardım edenler sayesinde bile ayağa zor kalkabiliyor. Bir taksi çağırıyor, Ragıp Bey ona da acılar içinde biniyor. Eve varınca eşi, onun böyle bir düşüşe uğradığına inanmak istemiyor; iyi yürüyüşçü olduğundan o kadar emin. Fakat işte, gün gibi ortada, ayak bileği çok acı vermekte, hemen bir doktor çağırıyor perişan eş.

Doktor gelip bakıyor; ona göre böyle terslikler bazı yaşlarda, yaşdönümlerinde görülebilir. “Yine de şansımız varmış, bu sol bilek, çabuk geçer,” diyor. Sarıyor, sarmalıyor; alçıya bile başvurmuyor. Mizah yazarımız evinde her zamanki koltuğuna oturtuluyor. Evet, böyle bir çarpılma ucuz atlatılmıştır; başına bir şey olmamış, eli yüzü yaralanmamış ya başka ne istenir? Doğru, başın dıştan görünüşünde bir şey yok. Fakat içinde çok şey dolanmakta: Mizah yazarı kendisine nazar değdiğine inanıyor; bundan böyle her şey karşı çok dikkatli olmalı. Evin içinde bile ayağa kalkıp kalkıp yürümemeli. Düşüncelerinin en kötüsü de bu: Bundan böyle, o ünlü yürüyüşlerine paydos! Yeniden çarpılmaktan korkmakta... Bu korku onda hastalık halini almış bulunmakta. Tuvalette bile eşinin koluna sımsıkı sarılmakta. Eşi: “Bir şeyin yok, düşmeyeceksin,

kendine gel!” demeye görsün, kızılca kıyamet kopmakta. Kadıncağız, çaresizlik içinde yakın dostlarından bir ruh doktoruna başvuruyor. Ona danışıyor. Ruh doktoru ise işi şakaya vuruyor: “Geçer, geçer, geçecek...” diyor. “Koltuğa yan gelmek hoşuna gitmekte...”

Ünlü yürüyüşlerine yine başlayacakmış. Bırakın o uzun yürüyüşleri, Ragıp Ersal, evin içinde bile yürümekten korkmakta; bitmiyor, tükenmiyor. İşin en kötü yanı, o ünlü güldürü fıkralarını eski akıcılığıyla artık yazamaması. Güldürülerinde bir eksilme var. Yayinevi şaşkınlık içinde. Nerde o eski güldürü hikâyeleri, nerde bu yeniler... Yenileri yine basılıyor, ama azar azar. Kitaplardan bazıları geri gönderiliyor kitapçılardan... Hepsi bu kadar değil. Mizah yazarı evde oturup kalınca; nerde, ne zaman, neleri, ne kadar yazacağı belli olmuyor. Yemek saatleri aksıyor ve eşi kendi çocuk oyunlarını yazamaz oluyor çünkü mizahçı ikide bir mutfağa gidip ocaktaki yemeklere bakıp: “Bugün bunu yapma, şunu yap! Bunun yağı az oldu, ötekinin tuzu fazla kaçtı... gibi söyleniyor. Karısı çıldıracak hallerde. Evde tartışmalar arttıkça artmakta. Mutfak alışverişi yapmak büyük sorun. Mizah yazarı yürüyüş yaptığı günlerde eve dönerken, mutfak alışverişini de kısmen yapıp gelirdi. Arabası yok. Bir zamanlar varmış, ama oraya park etme-burada bırakma sorunlarıyla başa

çıkamayarak bu arabayı satmış. “Parasını taksiye veriyorum, oh ne rahat!” diyormuş.

Oturdukları ev, eşinin annesinden kalma. Çok iyi, güzel bir kat, fakat alışveriş bölgelerinden uzakta. Anne araba kullanırmış; zaten mizah yazarımızın sonradan sattığı araba, bu araba imiş... Artık çocuk oyunları yazarı eşin alışveriş yapması da her şeyin başı ve sonu oluyor. Ruhbilimci arkadaşına yeniden başvuruluyor. O da bu sefer gelişinde gülmece yazarını karşısına alarak kaşlarını çatıp ciddi ciddi: “Bak Ragıp Ersal, bu böyle olmaz, bir gün, bir doktora gidiyor gibi kalk bana gel; seni bir sedirime yatırırım, sendeki şu düşme korkusunun analizini yapıp bundan nasıl kurtulacağına bakalım; seninle uzun uzun konuşacağız tamam mı?” diyor. Fakat ‘tamam’ olamıyor. Çünkü Ragıp Ersal ruhbilimci arkadaşına gitmiyor. Bu olumsuz direniş eşini büsbütün çileden çıkarmakta.

Öte yandan, gülmece fıkralar bekleyen yayınevi: “Bu böyle gitmez,” demeye başlıyor. Mizah yazarı, umduğundan daha çabuk gözden düşmeye başlamıştır. Daha önceleri evlerine hep okurları, çocuk oyunlarının seyircileri gelir, karıkocayı tebrik ederek öve öve göklere çıkarırlar, karıkoca da bundan çok hoşlanır, ziyaretlerine gelenlere ziyafetler çekerler, ama artık yok onlar. Evet, artık o pırıltılı günler gitgide uzaklaşmakta. Mizah ya-